

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 180.

Femte Session.

54de Møde.

Fre dagen den 16de December.

(Fortf.)

Ordføreren: Jeg kan dog ikke lade være at gjøre opmærksom paa en heel Deel Misforstaaelser af Forholdene, som maastee kunde føre selv den ærede Minister til at fraspalde Endeel af den Vigtighed, han til lægger den tilsyneladende Genhed, han troer paa denne Maade at tilveiebringe. Den ærede Minister har sagt, at det ved første Diefast kunde synes, at det, at overlade Udvølsen af Lovgivningen til saa affondrede Myndigheder, som her er Spørgsmaal om, kunde have Banfælgelighed, men han troede, at man ved nærmere at betragte det, vilde see, at det ingen Banfælgeligheder havde; men jeg troer, at, jo nærmere man betragter den Banfælgelighed, der fremkommer derved, at man overlader til disse saa affondrede Myndigheder, som her ere tilstede, at udøve de fælles Love, desto mere vil man see, at det medfører sine store Banfælgeligheder, fordi det ikke er at forudsætte, at disse dele Lovene, eller at de hos dem, hvor Lovene skal bringes til Udvøelse, møde den Velvillie og gunstige Antagelse af Lovene, som man jo i Reglen maa ønske og eftertrægte, og det er det, man skal vinde ved det constitutionelle System, at Lovene blive af saadan Bestaffenhed, at de velvilligt modtages, og at man underkaster sig dem med Tilfredshed; men, naar Lovene fremkomme paa en saadan Maade, som her er Spørgsmaal om, og overdrages til særskilte Administrationer, saa vilde Administrationen komme til at lide under den forskjellige Modtagelse, de ville finde. Hvor forskjelligartet Modtagelse et saadant eensartet Forslag kan finde, det kan man jo bedst komme

til Erkjendelse af, naar man seer, hvilken Modtagelse vor nærværende Børnepligt har fundet her i Landet, og hvormeget den dog her har været anerkjendt som en yderst vigtig og nyttig, ja, man kunde sige nødvendig Forholdsregel for at udvikle vort hele Samfund og bringe det paa det Standpunct, hvor vi efterhaanden maae ønske, at det kommer hen, og, naar vi nu see, at den samme Lov, fremlagt i de holsteenske Stænder, er modtagen ganske anderledes, og ganske andre Principer gjorte gjældende imod den end her, saa kan man heraf slutte, at en Lov, indført i Holsteen, i de holsteenske Stænders Raad, ofte der vil være utilfredsstillende, medens den derimod her er tilfredsstillende. Det ligger jo ogsaa ganske simpelt dert, at efter 1660 og i en Række af Aar har det danske Samfund stadigt udviklet sig i en demokratisk Retning, det vil sige, i en saadan Retning, hvor Privilegierne, hvor enkelte Rækker og Stænder og Classer mere og mere forsvinde, hvortil man i Holsteen har opretholdt dem, og Regjeringen har saa at sige givet dem en ny Anerkjendelse i hvad der allersenest er skeet. Jeg bebrejder ikke Regjeringen, at den har gjort det (Næ: Jo), jeg bebrejder ikke Regjeringen, at den har gjort det; jeg veed ikke, hvorledes Forholdene ere, men jeg antager, at den kun har gjort det af en meget bydende Nødvendighed, men saa ligger jo dert Beviset for, at de Love, der berøre Samfundet i dets Underste, og som passe godt her, umuligt kunne passe der, og at de Love, som passe der, umuligt kunne passe her. Derfor skulle vi holde dem sondrede med Hensyn til alle den Art Love, hvoraf Samfundet berøres i en saa betydelig Grad. Der er ingen Art Lovgivning, der i den Grad berører Sam-